

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 163/2463

พระสฤษฏีมี โจทก์ บริษัทสคณธนาคร จำเลย พระยาภาณุพันธุ์วงศ์วรเดช ผู้ร้องขัดทรัพย์

คำพิพากษา

คดีนี้ได้ความว่า โจทก์นำเจ้าพนักงานกองหมายยึดเรือนฝากระดานไม้สัก ๒ ชั้น ๕ ห้อง ซึ่งปลูกอยู่ในที่ดินของสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยาภาณุพันธุ์วงศ์วรเดช ว่าเปนของหลวงอภัยพิทักษ์ผู้แพ้คดีรายประกันนางเพิ่ม ฯ พระยาภาณุพันธุ์วงศ์วรเดชเจ้ากรมยี่นคำร้องขัดขวางว่าเรือนหลังที่โจทก์ยึดนี้ สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยาภาณุพันธุ์วงศ์วรเดชได้ตรงซื้อไว้จากหลวงอภัยพิทักษ์ ขอให้ศาลถอนการยึด ฯ ศาลแพ่งไต่สวนแล้วลงความเห็น ว่า ศาลได้รับเรือนรายนี้จากหลวงอภัยพิทักษ์ไว้เปนประกัน ก่อนหลวงอภัยพิทักษ์ขายสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยาภาณุพันธุ์วงศ์วรเดช โจทก์จึงมีอำนาจยึดเรือนรายนี้ได้ ให้ยกคำร้องของพระยาภาณุพันธุ์วงศ์ ฯ ล ฯ เสีย ฯ พระยาภาณุพันธุ์วงศ์ ฯ ล ฯ อุทธรณ ฯ ศาลอุทธรณกรุงเทพ ฯ พิจารณาแล้วพิพากษาคดีว่า ตามสำนวนได้ความว่าหลวงอภัยพิทักษ์ผู้เอาเรือนมาประกันนางเพิ่มได้ทำยอมใช้เงินให้แก่โจทก์แล้ว เรืองเรือนที่หลวงอภัยพิทักษ์เอามาทำสัญญาประกันไว้จึงเปนอันต้องเลิกไปเอง หลวงอภัยพิทักษ์มีอำนาจขายเรือนนั้นได้ จึงพิพากษาให้ยกคำสั่งศาลแพ่งแลสั่งให้ถอนการยึดทรัพย์ คืนเรือนให้แก่ผู้ร้องไป ฯ โจทก์ทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกา ฯ ได้ความตามคำทนายผู้ร้องขัดทรัพย์กับทนายโจทก์รับรองถูกต้องกันในการพิจารณาคดีชั้นฎีกาว่า เรือนที่โจทก์นำยึดนี้ได้ถูกเพลิงไหม้หมดสิ้นไปแล้ว ทนายโจทก์แถลงคดีอีกว่า ขอให้ศาลฎีกาวินิจฉัยคดีตามท้องสำนวนต่อไป แลขอให้เรียกเอาราคาเรือนเปนค่าเสียหาย เพราะว่าการที่ผู้ร้องขัดทรัพย์ร้องขัดขวางเรือนไว้ทำให้เนิ่นช้า เรือนจึงได้ถูกไฟไหม้ ถ้ามิฉนั้นแล้วโจทก์คงได้เรือนไปขายได้เงินเสียก่อนเกิดไฟไหม้แล้ว ฝ่ายทนายผู้ร้องขัดขวางขอให้ศาลฎีกาพิพากษาคดีดังคำตัดสินของศาลอุทธรณกรุงเทพ ฯ กรรมการศาลฎีกาได้ตรวจสำนวนแลฟังการทนายทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว เห็นว่าคดีชั้นนี้พิพาทกันอันเปนกรณีด้วยเรื่องเรือน ว่าฝ่ายใดจะมีอำนาจดีกว่ากัน ก่อนศาลฎีกาจะได้วินิจฉัยเด็ดขาดว่าเรือนนั้นจะควรได้แก่ฝ่ายใดตามกฎหมาย ก็เพิ่นเกิดภัยนอกอำนาจขึ้น คือเพลิงไหม้เรือนนั้นหมดไป เมื่อวัตถุที่ควรจะต้องได้รับความวินิจฉัยสูญสิ้นไปเสียแล้วเช่นนี้ คดีก็ไม่มีอะไรที่จะให้วินิจฉัยตามท้องสำนวนได้ต่อไปอีก การที่โจทก์แถลงขอเรียกค่าเสียหายต่อไปอีกนั้น เห็นว่านอกเรื่องที่ศาลวินิจฉัยได้เพราะคดีชั้นนี้เป็นเรื่องยึดทรัพย์ของผู้แพ้คดีกับผู้ร้องขัดทรัพย์ อันเปนกิ่งออกไปจากคู่ความเดิมเท่านั้น ฯ อนึ่งค่าฤชาธรรมเนียมที่ต่างฝ่ายได้เสียมาแล้ว จะบังคับให้ฝ่ายใดเสียแทนให้แก่กันนั้น ก็ยังยกข้อตำหนิทั้ง ๒ ฝ่ายไม่ได้เพราะเกิดภัยนอกอำนาจ ทำให้วัตถุรายการพิพาทถูกไฟไหม้ก่อนได้รับความวินิจฉัยของศาลเสียแล้ว ค่าฤชาธรรมเนียมของฝ่ายนั้น ๆ จึงควรให้เป็นภพไปด้วยกัน ฯ โดยเหตุนี้จึงพิพากษาว่าให้ยกฎีกาของโจทก์เสีย ค่าฤชาธรรมเนียมที่ต่างเสียมาแล้วให้เป็นภพไปด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย ส่วนค่าธรรมเนียมชั้นศาลฎีกาให้โจทก์เสียฝ่ายเดียว เพราะคำขอของโจทก์นอกเรื่องฟังไม่ขึ้น ฯ วันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓

องค์คณะ

พระยาศรีสังกร · พระยาฤทธิการุณกรณกิจ · พระยาพิพากษาสัตยาธิปัตย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/163/2463>